

EFFE BIJBOMEN???

Die feestdagen komen altijd weer sneller dan verwacht. Licht het aan mij of was Kerst 2014 nog maar zo kort geleden? Of komt dat door de commercie? Pepernoten liggen in augustus al in de winkel en in oktober kan je niet naar het tuincentrum zonder te worden overvallen door metershoge ijsberen en tingelende speeldozen. In je onderbuik begint de kerststress al op te borrelen. Bij wie is het familiediner dit jaar? Was het nou eerste of tweede Kerstdag? Koken we simpel of uitgebreid? Wie heeft Oma met de Kerstdagen? Maar het ergste is die verrekke boom. De boom die nooit in de auto past. Die altijd een te dikke stam heeft zodat hij nooit in de standaard past. En wie lijdt daar het meeste onder? Juist, de auto! Modderige kluiten, plakken hars en prikkende naalden die nog maandenlang opduiken. Als auto's eens konden praten! Het zou in mijn geval wel wat bijzondere verhalen opleveren.

December 1996. Ik heb mijn huis rijkelijk versierd maar buiten is het akelig kaal. Ik besluit dat er in de voortuin ook maar een kerstboom moet komen. Als ik op een avond bij mijn ouders eet en hoor dat het plaatselijk tuincentrum koopavond heeft aarzel ik geen moment. Samen met moeders stap ik in mijn Mini 1000 en tuffen we naar de bomenboer. We zoeken een boomje uit met kluit en slepen die naar de auto. Maar we zijn te optimistisch. Toch wel een hoop boom voor zo'n klein autootje. Ik plant moeders op het achterbankje en prop de boom tussen de voorstoel en het dashboard. Met moeite gooi ik het deurtje dicht, loop naar de andere kant en wurm mezelf achter het stuur en tast naar het pookje tussen het kerstgroen. Mr Bean zou er jaloers van worden!

December 2001. Mijn wederhelft heeft als leidinggevende het idee opgevat om de "onderdanen" uit te nodigen voor een kookavond. Maar het zijn twaalf personen en onze tafel biedt maar plaats voor acht. Ik stel voor een grote plaat over de tafel te leggen. Met een tafelkleed zie je daar niks van. Het idee wordt goedgekeurd en ik krijg de opdracht voor de uitvoering ervan. Vol enthousiasme rijd ik in mijn Golf Cabriolet naar de bouwmarkt en zoek een plaat van 250x125cm uit. Maar hoe krijg ik dat ding thuis? Ik laat hem dwars doormidden zagen. Ondanks dat het buiten inmiddels min 7 graden is gooi ik de kap open en zet de twee platen

tegen de rolbeugel. De auto ziet eruit alsof je per glijbaan kunt plaatsnemen achter het stuur. Ik doe mijn sjaal om en zet de verwarming hoog. Nadeel van open rijden is echter dat je alles kunt horen van wat er buiten gebeurt. Want als ik de commentaren van omstanders moest geloven had ik allang in een gesticht moeten zitten...

Oktober 2011. Mijn ouders vragen of ik mee wil naar het tuincentrum in Ter Aar, "want daar is zo'n mooie Kerstmarkt". Mijn relatie is pas ten einde en ik ben net verhuisd, Kerst is nou niet bepaald iets waar ik naar uitkijk. Onder het mom van "dan ben je er even uit" word ik overtuigd. Ik haal ze op in de Citroën DS4 die ik dat weekend te leen heb. In het tuincentrum valt mijn oog op een kunstboom die ik echt vier keer moet betasten om mezelf ervan te overtuigen dat het geen echte is. Nu ik geen benedenwoning meer heb zie ik mezelf al met een vreselijk uitvallende boom door het trapgat zeulen en opvouwen in een doos lijkt ineens heel aantrekkelijk. Het ding kost echter 349 euro en dat is teveel. "Neem hem toch mee", zegt mijn vader. "Er gaat nu 25% vanaf". Ik leg uit dat de spaarpot echt leeg is zo net na de verhuizing. Hij knikt begrijpend. Als we later bij de kassa staan is mijn vader ineens weg. Hij komt terug met een kaartje en een geheimzinnige grijns op zijn gezicht. "Kijk" zegt hij "hiermee kunnen we buiten om de hoek de boom ophalen". "Ja maar..." stotter ik opstandig "dat kan ik niet betalen!" "Maak je daar maar geen zorgen over. Ik heb met je moeder overlegd, wij betalen hem voorlopig wel en als het wat beter gaat dan betaal je hem gewoon terug. Het enige wat wij willen is dat jij er deze Kerst warmpjes bij zit na dit klote jaar." Ik ben met stomheid geslagen en stamel wat onverstaanbaars, vechtend tegen de tranen. En daar gaan we dan. Huiswaarts met een grote doos van twee meter, in de DS4. Pa en Ma op het tweede stukje achterbank omdat het niet anders kan. Maar het maakt niets uit. Kerst 2011 is gered.

Ik wens vanaf deze plek alle lezers heel fijne feestdagen en een zonovergoten 2016 toe!

Rody

